

[Justitsministeren.]

lige meldinger om alvorlige ulykker på landevejene. Det er vel tvivlsomt, om ulykkerne er steget mere, end man måtte forudse som følge af stigningen i trafikintensiteten, men det berettiger på ingen måde til at svække agtpågivenheden overfor ulykkesproblemet. Ulykkerne er både for de enkelte og for samfundet et onde af en sådan størrelse, at det må betragtes som en vigtig samfundsopgave at bekæmpe ulykkesårsagerne.

Den offentlige debat omkring færdselsulykkerne har naturligt som udgangspunkt haft færdselsreglerne og overholdelsen eller den manglende overholdelse af disse. Dette forslag til en ny færdselslov fremkommer derfor på det gunstigste mulige tidspunkt, hvor interessen for og debatten om færdselslovgivningen er levende i alle kredse af befolkningen.

En færdselslovgivning må jo selvsagt først og fremmest tage sigte på at fremme færdselssikkerheden mest muligt. Naturligvis må der også tages hensyn til samfundets interesse i en hensigtsmæssig afvikling af trafikken, der har så stor betydning for samfundets økonomi. Imidlertid er det jo da heldigvis således, at de løsninger af færdselsproblemerne, der tjener trafikens afvikling, næsten altid vil være de samme, som tjener til at fremme færdselssikkerheden, til at undgå ulykker.

Det lovudkast, færdselsudvalget har udarbejdet, er blevet til efter meget grundige overvejelser, og udkastet er i vidt omfang præget af det nordiske samarbejde på dette område og i det hele af det internationale samarbejde, der har givet sig udslag i den internationale færdselskonvention, der er indgået i Genève i 1949. Det er min tro, at færdselsudvalgets lovudkast, der er lagt til grund ved udarbejdelsen af lovforslaget, opfylder de krav, der må stilles til en færdselslov, som nu og i de kommende år skal udgøre en vejledning for trafikanterne og et grundlag for myndighedernes håndhævelse af færdselsordenen, og jeg benytter lejligheden til at takke færdselsudvalget for det udførte meget store arbejde.

Udkastet er ikke nogen revolution på færdselslovgivningens område. Dette mener jeg også er rigtigt. Færdslen, der jo angår os alle, er ikke et felt, der egner sig til de

store lovgivningseksperimenter; en vis stabilitet i de grundlæggende færdselsregler er af betydning, hvis man vil have reglerne efterlevet. På den anden side er det vigtigt, at bestemmelserne er afpasset efter udviklingen, og jeg mener, at dette er lykkedes ved forslaget. Forslaget vil naturligvis give anledning til diskussion i og udenfor det høje ting. Det indeholder en del regler, der har udviklet sig med den stigende trafik, og som er søgt udformet således, at de ikke alene dækker stillingen i dag, men også skulle kunne anvendes i årene fremover. Man har i diskussionen i dagspressen været inde på, at der burde foreslås helt nye regler på visse områder. Disse ting har været overvejet meget nøje, men netop udfra dette grundsynspunkt, hvorefter færdselsudvalget og ministeriet har arbejdet, har man ikke fundet det forsvarligt at følge nogle af disse forslag, som ville betegne pludselige brud på udviklingen. Jeg anser det imidlertid, som jeg før har nævnt det, for en betydelig fordel, at denne offentlige debat har været ført, således at alle relevante synspunkter er kommet frem, og det er helt naturligt, at debatten nu fortsættes og afklares her i tinget.

Jeg skal senere i meget store træk gennemgå lovforslagets hovedlinier. Om de enkelte bestemmelser må jeg naturligvis i vidt omfang henvise til bemærkningerne til lovforslaget og kommissionsbetænkningen med færdselsudvalgets bemærkninger til udvalgets lovudkast. Der er dog en række spørgsmål, som jeg finder anledning til særligt at fremdrage ved denne lejlighed.

Netop fordi lovforslaget fremkommer midt i diskussionen omkring de mange færdselsulykker, er det naturligt, at interessen for en stor del vil samle sig omkring de egentlige færdselsregler, der findes i lovforslagets afsnit IV. Man læser og hører ofte den betragtning, at to forhold spiller en meget væsentlig rolle i denne forbindelse, nemlig reglerne om motorkøretøjernes hastighed og reglerne om vigepligt eller stop ved udkørsel på hovedvej.

Først hastigheden for motorkøretøjer. Dette er i realiteten problemet om, hvorvidt der bør fastsættes en maksimalhastighed for personmotorvogne, varevogne og motorcykler. Det ligger vist nemlig fast, at der for de meget store motorvogne med tilladt